Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Bréf til og málefni bæjarstjórnar 1874-1876

Aðfnr. 2225, örk 4

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Reglugerð um brunamál 26. Okt. 1876.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Frumvarp til reglugjörðar um brunamál í Reykjavík.

1 grein

Í brunamálanefndinni eru, lögreglustjóri bæarins sem formaður, fyrirliði slökkviliðsins og þrír menn er bæarstjórnin kýs til þess úr sínum eigin flokki. Hinir kosnu nefndarmenn fara frá 3. hvert ár að afgengnum vanalegum bæarfulltrúakosningum og má þá ~~aptur~~ endurkjósa. Sé þeir kosnu menn forfölluð að gegna starfa sínum kýs bæarstjórnin, ef henni þykir þörf til þess, annan mann [er gegni starfanum] ~~í hans stað~~.

Reglugjörð um slökkvilið

Samþykkt um bæarstjórn

2.

Brunamálanefndin sér um framkvæmd og eptirlit á öllu því, sem ~~lit er tekið~~ fyrir er skipað í lögunum 15 Oktober 1875 og) [sem] ~~sérstaklegar~~ [er] kveðið [á um] í þessari [reglugjörð] ~~samþykkt~~, að því leyti slíkt ekki heyrir beinlínis undir lögreglustjóra bæarins eða ~~fyrirliða~~ slökkviliðsstjórans

nákvæmar

3.

Á opinberum svæði, stakkstæðum götum, sem og milli húsa eða innan garða, má ei setja lausar eldstói eða hlóð[ir] til þess að elda í, [í eða aðra eldnæma hluti,] bræða lýsi eða tólg, nema leyfi sé

Líkt § 3.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

til þess veitt í hvert sérstakt skipti af lögreglustjóra og slökkviliðsstjóra og tiltaka þeir þá allar þær varúðarreglur er við þurfa, svo sem hvernig hlóð[ir] verði hlaðin[ar] eptir því sem þarflegt er, í því meir frá húsum ~~að~~ að ekki sé brennt öðru en kolum eða kokes, svo og að menn sé ávallt viðstaddir við eldinn.

[Millitíða eða útisvið má ekki bera eld, nema í lokuðum járn kötlum.]

4.

sbr. § 5

Um hreinsun á reykháfum skal í öllu farið eptir því sem til er tekið í 4. grein tilskipunar 15. Oktober 1875 og reglugjörð þeirri sem um það er samin.

5.

sbr. 6 gr.

Eldivið, steinkol, mó og annað eldsneyti og eldfima hluti má ei leggja fyrir utan hús nema leyfi brunamálanefndarinnar sé til þess fengið. Sérstaklega er bannað að hlaða mó, heyi eða slíkum hlutum nálægt húsum við götur eða ræði þar sem umferð er.

~~er á~~ Hlaðar af borðum, ~~eða~~ trjám eða við, mega [í nánd við timburhús] ei vera yfir 8 ál. á hæð og borðahlaðar ei ná yfir meira en 100 □ ál. (ál. en) trjáhlaðar 200 □ ál. með minnst

7 ál

og

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

3 ál puttþbeli milli hlada. ~~Lá~~ ~~hvor ólikra hlada~~ heyhladar þessir skulu vera í minnsta 10 ál. fjarlægð frá húsum hvort heldur eiganda eða nábúa, nema á brunamálanefndin veiti sérstakt leyfi einkum þar sem um minni byggðir er að gera.

Að þar komi nýtt, sem brenni leggi

Jöfn min bréf, 1 Mar 1873

6.

Þar sem geymt er yfir 5 ti. (800 pottar af steinolíu, terpentíni, kamfeis og slíkum kveikingarefnum má hvorki viðhafa eld eða ljós; hvort heldur laust eða í luktum ljósberum. Á þessum geymslustöðum má ei vera eldstó, reykhúfur eða slíkt. ~~Ekki~~ Á geymslustöðum, sölubúðum eða verksmiðjum þar sem minna er fyrir en 800 pottar verður meiri varúðar að gæta með ljós og eld að hann ei komi nálægt hinum eldfimu efnum. Við ljós má ei ~~hella~~ láta úr eða í tunnur og önnur stór ílát nema ljósið sé í vel þéttum ljósbera, er þá skal hengdur upp í ~~bið minnsta~~ 2 al frá ílátinu. Sé ljósmetið svo eldfimt að í því kveikni við 40° hita á hundraðstalamæli, (Centimeter) er bannað að fara með það, ~~þar sem~~ á slíkum stöðum við eld eða ljós.

Lekt. 8 gr.

(Raadstueplakat 26 Marts 1872 m.fl.

(Reglementet

= að minnsta kosti

= 32° Reaumur Farenheit 40

þar sem geymd eru eða seld

Górmeti þau, sem nefnd eru í

tilsk. 8 gr. skal vandlega gæta

alls hreinlætis. Ef [illegible] eitthvað fer

niður á að þurka það strax upp

svo að ekkert verði eptir. Þar mega

ei vera neinir þeir hlutir er fljót-

lega kvikna í, svosem pappír hálm

fiskur, hey, hampur eða nokkuð

slíkt, nema vandlega sé ypti það

þakið með ullarábreiðum. Ekkert

má aðhafast á slíkum stöðum

nema vaynir menn sé við staddir.

Sé þeir ei við skal þeim vandlega

lokað, svo að óviðkomandi menn

ei ná aðgaungu.

H
=

7 gr.

Brennumálanefndin ákveður í hvert

sérstakt skipti reglur þær er gæta

skal með byrgðir þær sem nefndar

eru í 10 grein tilskip. ~~og fara þær~~

~~að mestu eptir þeim~~ 12. aktob 1872

Sbr. 21 Marts 1873 § 20
15 Mai 1868 § 24

8 gr.

Í smiðjum trésmiða, skólasmiða, laggara og handiðnamanna sem fást við trésmíði [í hverjum að fleiri eru en tveir menn við vinnu] skulu því að eins vera opin eldstæði, kaminur, ofnar og limónar, að þeir dragi eigi fyrir hinum opnu eldstæðum og kamínum) og gólfplatan fyrir 18 þl. á breidd gjörð úr efni sem er óeldfimt. Ofnar og limónar eiga að standa á óeldfimu efni er nái 13½ þuml. útfyrir ofninn, og fyrir framan hurðina á að hafa málmkassa 18 þumlunga á hæð, þannig fertan við ofninn að eldurinn frá hurðinni nái að falla í hann. Í slíkum húsi skal ávallt vera (~~tunna með~~ vatni, í sérlagað ílát með og fötur. eða ~~ker~~.

~~Af trjáviði eða~~ má ei hafa meira ~~byggðir~~ í smiðjum þessum en brunamálanefndin leyfir eptir stærð og ásigkomulagi smiðjunnar, og ~~má~~ skal það að jöfnuði ekki vera meira en sem viðþarf til þess smíðis sem verið er að vinna.

Af efni í trésmíðar eða til-búnir byggingarviði.

Verkamenn skulu fara varlega með eld og ljós í smíðahúsinu, og gæta þess að ~~varlega~~ er sé allur eldur og ljós í slokkt, þá er ~~þeir taka fara~~ úr vinnunni er hætt.

Í járnsmiðjum eða stærri málmsmiðjum má ei vera gólf úr tré eða nokkru ~~eldfimu~~ efni e

~~efni er~~ brennið getur. Aflinn
skal ~~af hamar er húf~~ í slíkum smiðjum
vera hlaðinn upp úr grjóti, og
má ei hafa ~~tré~~ nett af ~~nema~~ tré í ~~gólf~~
~~gjörð nema~~ kominn eða reyk-
háfinum. Að öðru leyti á-
kveður brunamálanefndin alla
gerð smiðjustóar og reykháfar
eptir stærð smiðjunnar og öðrum
atvikum.

Í smiðjum þeim sem nú er ~~komið~~ gefið
í þessari grein má ei hafa eld
eða ljós fyrr en brunamálanefnd-
in hefir rannsakað alla gerð smið-
junnar og fundið hana forsvarlega.

Lokið 2 Marts 1861.

9. grein.

Ofnar í brennugerðarhúsum skulu
eða brenndur steinn er brúkaður vera
minnst $12\frac{3}{4}$ þumlunga á þykkt
og 16 þuml. ~~eða~~ úr íslenzkum
steini. Utanum ofna þessa skal
vera manngengt, og ekkert má
tré vera nær en 22 þumlungum frá
innri hlið ofnsins. ~~(Yfir ofnum þessum~~
~~skulu vera tvöfaldar hvelfingar~~
~~eða tigulsteinn er viðhafður; sé~~
~~það úr íslenzku grjóti skal þeim~~
~~gert að því í full stærð, og steinninn~~
~~ekki minna en 12 þuml. á hæð~~
~~í boganum.)~~

Svo að eptir þeim verði litið á alla vegu

strikið

NB

~~þarð er eru lokuð.~~
Um hinar aðrar verkmiðjur sem um er rætt í 13 grein tiltekinna innar, verður í hvert skipti um að slíta hús eru byggð fyrir víkjað það er brunamálanefndin, álíta þörf vera eptir ikorð og öðrum atvikum.

10 grein.

Bæarstjórnin sér um útvegun á brunarkjólum þeim er fylgja skulu húsegn hvörri, á kostnað húseigenda.

Útvegun á brunarstiganum og krókstjökum skulu húseigendur gera með ráði brunamála-nefndarinnar.

Til þess að brunarstiga og stjaka verði eptir þörfum ákvarðast lengd stiga og stjaka þannig

fyrir hús (eða margbyggingar) full	10 – 15000 kr.	stigi 10 ál á lengd.	stjaki 7 ál.
—	full 15000 – 20,000	— 11 —	8
—	20 – 30,000	12 —	9
—	30 – 50,000	14 —	10
—	50000 og þaryfir	16 og 18 ál —	11 ál

~~Stiga þessir skulu vera svo sem gjörð~~ sér í
Brunamálanefndin ~~metur~~ hvort á hald þessu sé forsvaranlegt og má ef á brestur bæta úr því á kostnað húseigenda.

Áhöldum þeim sem um er rætt í 13 grein skulu húseigendur halda við svo að

| af 15. októb 1875

an

þau ekki ē í góðu og forsvaran-
legu ástandi; og skulu þau
gegnumsópuð á þeim stað er bruna
málanefndin tiltekur við hvert
hús. — Áhöld þessi skulu

15. oktober þ. ár

vera útvegud innan . . . .

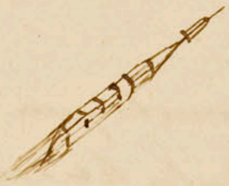

11 grein

Tilsk. 2 Marts 1861 § 16

Sérhver húseigandi er skyldur að halda
þeim reinum ~~og~~ við eldstæðum eða þess
konar ~~klotum~~ gögnum einsog fyrir
er mælt í tilskipun 15 Okt 1875 og
samþykkt þessari. Má þar á engu
þá breytingu gjöra ~~er~~ sem ~~sem~~ rýri trygg-
ingu fyrir eldsvoða

sama tekk 12 gr.

12.

þeir sem fyrir er mælt í tilskipun 15 Okt 1875 og reglugjörð þessari ber ei að eins að gæta þá er ný ~~ný~~ hús eru reist af stofni, eða þá er tilhögun er breytt í eldri húsum, heldur og þá er hlutar af eldri húsum, eldri, eða gögnum sem í þeim eru ~~bygg~~ eptir eldsvoða eða aðra eyðileggingu, eru aptur byggðir.

13.

Frá Reglum þeim sem hér að framan eru settar getur brunamálanefndin veitt undanþágu, þá er um minni torfbæi er að ræða, sem ekki liggja nálægt öðrum byggingum, en að öðru leyti má ekki veita neina undanþágu frá því ~~sem~~ í reglugjörð þessari er fyrir skipað ~~nema~~ Ef að einhver brunamálanefndin og bæjarstjórn hafi á það fallist, og landshöfðingi hafi veitt því samþykki sitt. Undanþágan verður þó að eins veitt ~~fyrir þá tölu~~ að almenn trygging fyrir eldsvoða ekki rýrist við það, og sérlegar kringumstæður gjöri það nauðsynlegt.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

14 grein.

Á ári hverju skal í Oktobermánuði halda skoðun á öllum byggingum í bænum til þess að rannsaka hvört reykháfar og eldstæði smiðjur, og brandgerðavónar og slökkvitól þau er hverju húsi eiga að fylgja, sé til og í viðunanlegu ástandi. Skoðun þessa gjörir slökkviliðsstjóri ásamt sveitarhöfðingja slökkviliðsins.

Finnist við skoðun þessa í nokkru ábótavant, skipar slökkviliðsstjóri eiganda eða þeim er hlut á að máli einhvern tiltekinn tíma að ráða bót á því. Þá er fyrirvari sá er hann gefur er liðinn skal því veitt eptirlit hvört bót hafi verið á ráðin. Hafi það ei verið gjört eða slökkviliðsstjóri verði þess var að brugðið hafi verið á móti brunamálalögunum skýrir hann lögreglustjóra frá því svo að þeir er hlut eiga að máli sæti fyrir það ábyrgð

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Um skoðunargjörðina, það er
álitavant hefir fundið, skipun
að ráða bót á því að tilteknum
fresti, hvort hlýtt hafi verið skipun
slökkviliðsstjóra, svo og þá er
skýrsla er veitt lögreglustjóra, skal allt
rita í bók, er bæjarsjóður kostar en
lögreglustjórinn löggyldir. – Það sem
tilfært er í bók þessa á slökkviliðs
stjóri og virðingarmenn sá er með
honum hefir verið að rita nafn
sitt undir. — Bók þessa hefir slökkvi
liðsstjóri í vörzlum sínum, en
lögreglustjóri skal veita henni
eptirlit minnst einusinni á
ári hverju. —

— ~~tvisvar~~ á ári —

15. gr.

~~Fyrir~~ óhlýðni gegn því sem fyrir (er tiltekið í 28 og 29 gr.)
er mælt í samþykkt þessari, svo
og ef það ekki er hlýtt fyrirskipunum
þeim er brunamálanefndin, ~~eða~~ lögreglustjóri eða slökkviliðsstjóri gerir
í hvert einstakt skipti, skal að
því leyti afbrot þessi ekki varða
sök eptir hegningarlögunum ~~eða~~
~~tilskipan 14 Okt 1875~~ svarað
sektum þeim sem tilteknar eru í til
skipan 14 Okt 1875 og lögð dagsekt
við til fullnægju þess er skipað hefir
verið að framkvæma

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Reglugjörð

~~Auglýsing~~

~~frá bæjarstjórn Reykjavíkur~~ um hreinsun reykháfa og sótarastörf í Reykjavíkur Kaupstað

Samkvæmt 5 grein tilskipunar 15 Okt 1875 5te ákveður bæjarstjórnin eptir að hún hefir borið sig saman við brunamálanefndina eins fylgir.

Alla reykháfa í umdæmi bæjarins ber þeim manni eða mönnum er bæjarstjórnin til þess kýs að hreinsa ~~4~~ 3 sinnum á ári í byrjun ~~Júlí~~ og Janúar ~~mán~~ April. Oktober mánaðar. Kaminur ber að hreinsa þrisvar á ári í byrjun Janúar April og Oktober mánaðar. Starf þetta skal vera endað í öllu lögsagnarumdæminu í hvört skipti innan þriggja vikna frá byrjun sérhvörs hins tiltekna mánaðar. Húseigendum bæjarins ber að veita þeim mönnum er til þess eru settir að sópa reykháfa frjálsan aðgang að öllum eldstóm þá er hreinsa þarf, er þeir menn með kvöldfrest hafa verið aðvaraðir.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þar sem hús eru svo lítil að
eigendur sjálfir geta látið hreinsað
~~vera~~ með því að ná með með
stöng af eldstæðinu uppúr
reykhafnum, skulu þeir, ef að
þeir sjálfir vilja annast um
hreinsun á reykháf sínum,
leyta leyfis brunamálanefndarinnar
til þess. Neiti brunamála
nefndin eptir atvikum leyfi
til þessa, skulu þeir láta ~~í hvert skipti~~
hreinsa reykhafa sína í tíð
boðunum hans, og skýra slökkvi
liðsstjóra frá því. Verði hann
þess var að hreinsun þessari annað
hvort sé sleppt, eða illa gjörð
ber hann það upp fyrir bruna
málanefndinni, sem þá tekur
hið gefna leyfi aptur.

og skal það ávallt bundið því að ~~forvarandi~~ leyfið sé aptur tekið ef að vanbreitur verða á.

Sérhvert afbrot gegn framan
rituðu varða sektum eptir
28 gr tilsk 25 Okt 1874.

Þeim er settur sé til þess að
sópa reykháfa ber að halda bók
löggilta af lögreglustjóra er
hann ritar í nær hann sópar
eða byrjar til þess að þess
boð hans sé þegið, svo og um

borgun þá er hann fær.

Rót þessa afhendir hann eptir að lokið er í hvorjum fjórðungi árs sópuninni til slökkviliðsforingjans, sem nákvæmlega rannsakar hann og gætir þess hvort að þeir er ætlar eru til þess að sópa reykháfa hafa gætt skyldu sinnar, sem og hvort að nokkur húsráðandi hafi varnað þeim aðgangs sótara

Sérhver [reykháfa hreinsari] er skyldur að mæta við húsbruna eða efað kviknar í reykháf; hann má ei fara burt úr umdæmi kaupstaðarins nema lögreglustjóri hafi veitt leyfi til þess, og hann eða annan gjafngildan mann í sinn stað.

Borgun fyrir sótarastörf skal greiða ~~strax~~ þegar í stað, og ~~ekki~~ eru þau tekin með fjárnámi efað ei eru þegar goldin. Hún er þessi

		Nr.
fyrir hvorn reykháf í einloptuðu húsi	v =	66 ß
— hvorju kamini	„	50
— hvorn reykháf í torfbænum	„	33.

fyrir tví og ~~þríloptuð hús~~ loptuð hús greiðist tvöföld og ~~þreföl~~ þríloptuð þreföld borgun

fyrir að sópa ofnpípur greiðist borgun eptir samkomulagi

Brunastjórnin ákvarðar að fyrst um sinn sé einn sótari hér í bænum

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Frumvarp
til
reglugjörðar um brunamál í Reykjavík

1. gr.

Í brunamálanefndinni er lögreglustjóri bæjarins, fyrirliði slökkviliðsins og þrír menn, er bæjarstjórnin kýs til þess úr sínum flokki. Lögreglustjóri er formaður nefndarinnar. Hinir kosnu nefndarmenn fara frá 3. hvert ár og að afloknum venjulegum bæjarfulltrúakosningum og má þá endurkjósa. Fái hinir kosnu menn forföll að gegna starfa sínum kýs bæjarstjórnin aðra í þeirra stað, ef þurfa þykir. —

2. gr.

Brunamálanefndin sjer um framkvæmd og eptirlit á öllu því, sem fyrir er skipað í lögum 15. Oktober 1875 og sem nákvæmar er ákveðið í þessari reglugjörð, að því leyti sem slíkt ekki ber beinlínis undir lögreglustjóra bæjarins eða slökkviliðsstjórann. —

3. gr.

Á götum, stakkstæðum, torgum, eða annarstaðar á almannafæri, eða milli húsa eða í görðum má hvergi ei setja lausar eldstór eða hlóðir til þess að elda í, bræða lýsi eða tólg, eða aðra eldnæma hluti nema leyfi sje til þess veitt í hvert skipti fyrir sig af lögreglustjóra og slökkviliðsstjóra, og tiltaka þeir þá allar þær varúðarreglur, er við þurfa svo sem, hvernig hlóðir sje hafðar, ef ekki er því lengra frá húsum, að ekki sje brennt öðru en kolum eða „cokes", svo og að ávallt sjeu menn við eldinn. Milli húsa eða útivið má ekki bera eld nema í lokuðum járnkössum.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

4. gr.

Um hreinsun á reykháfunum skal að öllu farið eptir því, sem fyrir er mælt í 5. gr. tilskipunar 15. Oktober 1875 og reglum þeim er um það eru settar af bæjarstjórninni. —

5. gr.

Eldivið, steinkol, mó og annað eldsneyti og eldfima hluti má ekki hafa úti nálægt húsum nema leyfi brunamálanefndarinnar sje til þess fengið. Sjerstaklega er bannað að hlaða mó, heyi eða öðrum slíkum hlutum, nálægt húsum, við götur eða annarstaðar þar sem umferðer. Hlaðar af borðum trjám eða öðrum við, mega eigi vera meira en 8 al. á hæð, og borða hlaðar eigi ná yfir meira en 100 □ al. og trjáviðarhlaðar eigi meira en 200 □ al., en eigi minna en 3 al. milli hlaða. Hlaðar þessir mega ekki vera nær neinu húsi en svo, að 10 al. sje á milli nema brunamálanefndin leyfi sjerstaklega ~~svo sem helst~~ einkum þar sem ~~títt er~~ um minni ~~um að vera.~~ ~~byggð~~ er að gjöra. —

6. gr.

Þar sem geymt er meira en 5 tunnur (nál. 800 pottum) af steinolíu, terpentínu, kamf~~óru~~ín, og öðrum viðlíka eldfimum efnum má ekki fara með eld eða ljós, hvorki laust nje í lokuðum ljósberum. Í þessum geymslustöðum má eigi vera eldstó, reykháfur eða annað þesskonar. Á geymslustöðum í sölubúðum eða verksmiðjum, þar sem minna er fyrir en 800 pottar, verður mesta varúðar að gæta með ljós og eld, að hann komi eigi nálægt hinum eldfimu efnum. Við ljós má eigi taka úr tunnum og öðrum stór-ílátum eða láta í slík ílát nema ljósið sje í velbyrgðum ljósbera

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

er hengdur sje upp 2 ál frá ílátinu að minnsta kosti. Sje ljósmetið svo eldfimt, að í því kvikni við 40° hita á hundraðshitamæli (Centimeter), er bannað að fara með það á slíkum stöðum við ljós eða með eld. Þar sem geymd eru eða seld ljósmeti þau, sem nefnd eru í 8. gr. tilskipunarinnar skal vandlega gæta alls hreinlætis. Ef eitthvað fer niður, á að þurka það upp undireins, svo að ekkert verði eptir. Þar mega eigi vera neinir þeir hlutir er fljótt kviknar í, svo sem pappír, hálmur, tuskur, hör, hampur eða annað því umlíkt, nema það sje vandlega þakið með ullar ábreiðum. Ekkert má aðhafast á slíkum stöðum, nema fullorðnir menn sjeu við staddir. Sje enginn fullorðinn við, skal þeim vandlega lokað, svo að óviðkomandi menn komist þangað ekki. —

7. gr.

Brunamálanefndin setur í hvert skipti þær reglur fyrir sig, er gæta skal með birgðir þær, sem nefndar eru í 10. gr. laga 15. Oktober 1875. —

8. gr.

Í smiðahúsum trjesmiða, stálasmiða, laggara og annara iðnaðarmanna, sem fást við trjesmíði ~~og sjeu þar fleiri en tveir menn við vinnu~~, mega því aðeins vera opnar eldstór, kaminur, ofnar og aðrar hitunarvjelar, að járndyr sjeu fyrir hinum opnu eldstónum og kaminum, og gólfþynnur fyrir framan 18 þl. á breidd úr eldtrausta efni. Ofnar og aðrar hitunarvjelar eiga að standa á eldtraustu efni, er nái 13½ þl. útfyrir ofninn, og fyrir framan kurtina á að hafa málmkassa 18 þumlunga á hæð, þannig festan við

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ofninn, að eldurinn úr ofndyrunum nái að falla í hann. Í slíku húsi skal ávallt vera ein lagarstunna, full af vatni, og fötur. – Af smíðaefni eða fullgjörðum smíðum úr trje, má eigi hafa meira í smíðahúsum þessum en brunamálanefndin leyfir, eptir stærð og ásigkomulagi hússins, og skal það að jafnaði ekki vera meira en á þarf að halda til smíðar þeirrar, er verið er með. –

Verkamenn skulu fara varlega með eld og ljós í smíðahúsum sínum, og gæta þess, að slökktur sje allur eldur og ljós þá er vinnunni er hætt. – Í járnsmiðjum eða stórum málmsmiðjum má eigi vera gólf úr trje eða nokkru efni, er brunnið getur. Aflinn í slíkum smiðjum skal vera hlaðinn úr grjóti og má eigi hafa neitt úr trje í aflinum eða reykháfnum. Að öðru leyti ákveður brunamálanefndin allt fyrirkomulag á aflstæði í smiðjum og reykháfum eptir stærð smiðjunnar og öðrum atvikum.

Í smiðjum þeim, sem um er getið í þessari grein má eigi hafa eld eða ljós, fyr en brunamálanefndin hefir rannsakað allt smiðjunnar fyrirkomulag og henni þykir það mega vera. –

9. gr.

Ofnar í brauðgjörðarhúsum skulu vera 12¾ þumlunga á þykkt í minnsta lagi ef þeir eru úr brenndum steini, en úr íslenzku grjóti 16 þuml. Utanum ofna þessa skal vera manngengt, svo að eptir þeim verði litið á alla vegu, og má enginn hlutur úr trje vera nær en 22 þumlunga frá ofninum að þykkt hans meðtalinni. Um aðrar verksmiðjur sem um er rætt í 13. gr. laganna frá 15. Oktober 1875,

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

verður í hvert skipti, er slík hús eru byggð, fyrirskipað það er brunamálanefndinni þurfa þykir eptir stærð og öðrum ástæðum. —

10. gr.

Bæjarstjórnin sjer um útvegun á brunaskjólum þeim er fylgja skulu hverri húseign, á kostnað húseigenda. —

Brunastiga og krókstjaka skulu húseigendur sjálfir útvega með ráði brunamálanefndarinnar. —

Til þess að brunastigar og brunastjakar verði eptir þörfum ákvarðast lengd þeirra þannig, eptir virðingarverði húsanna. —

fyrir hús ~~að [illegible]~~ frá	10 til 15000 kr.	Stigi 10 al.	Stjaki 7 al.
— " — " — " — " — "	15000 — 20,000	— " — 11 "	— " — 8 al.
— " — " — " — " — "	20 — 30,000	— " — 12 "	— " — 9 al.
— " — " — " — " — "	30 — 50,000	— " — 14 "	— " — 10 al.
— " — " — " — " — "	50000 — og þaryfir	— " — 16 og 18 al.	— " — 11 al.

Brunamálanefndin segir til, hvort áhöld þessi sjeu í lagi, og má bæta úr því sem ábrestur [illegible] á kostnað húseiganda.

Áhöldum þeim sem um er rætt í 15. gr. skulu húseigendur halda við svo að þau ætíð sjeu í góðu og gildu standi, og skulu þau geymd á þeim stað er brunamálanefndin tiltekur við hvert hús. — Áhöld þessi skulu vera útveguð fyrir lok júnímán. 1877. —

11. gr.

Sjerhver húseigandi, er skyldur að halda við húsum sínum, eldstóm og öðrum þesskonar gögnum, einsog fyrir er mælt í lögum 15. Okt. 1875 og reglugjörð þessari. Má enga breytingu á því gjöra, er rýri tryggingu gegn eldsvoða. —

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

12. gr.

Þess sem fyrir er mælt í lögum 15. Okt. 1875 og reglugjörð þessari ber eigi aðeins að gæta, þá er ný hús eru reist frá stofni, eða þá er tilhögun er breytt í eldri húsum, heldur og þá er partur af eldri húsum, eða eldsgögnum, sem á þeim eru er byggður upp aptur eptir eldsvoða eða aðra eyðilegging. —

13. gr.

Undan reglum þeim, sem settar eru hjer að framan getur brunamálanefndin veitt undanþágu, þá er um litla torfbæi er að ræða, sem ekki liggja nálægt öðrum byggingum, en að öðru leyti má ekki veita neina undanþágu undan því sem fyrir er mælt í reglugjörð þessari, nema brunamálanefndin og bæjarstjórnin hafi á það fallist, og landshöfðingi lagt á samþykki sitt. —

Undanþágan verður því aðeins veitt að almenn trygging fyrir eldsvoða ekki minnki við það, og sjerstaklegar ástæður gjöri það nauðsynlegt. —

14. gr.

Gjöra skal í[3] Októbermánuði ár[1] hvert[2] skoðun á[4] öllum byggingum í bænum til að rannsaka, hvort reykháfar og eldstór smiðjur, brandgjörðarofnar og slökkvitól þau, er hverju húsi eiga að fylgja, sje til og í viðunanlegu standi. Skoðun þessa gjörir slökkviliðsstjóri ásamt sveitarhöfðingja slökkviliðsins. —

Reynist í nokkru ábótavant, við skoðun þessa, skipar slökkviliðsstjóri eiganda eða þeim er hlut á að máli;

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

innan tiltekins tíma að ráða bót á því. Þá er fyrirvari sá, er hann gefur, er liðinn, skal því veitt eptir~~tekt~~lit hvort ~~nokkuð~~ hafi verið bætt úr brestunum. Hafi það ei verið gjört eða slökkviliðsstjóri verði þess vís, að breytt hafi verið á móti brunamálalögunum, skýrir hann lögreglustjóra frá því svo að þeir er hlut eiga að máli sæti fyrir það ábyrgð. Skoðunargjörðina skal rita í bók, er bæjarsjóður kostar og lögreglustjóri löggildir. Í þá bók ritar og slökkviliðsstjóri skipun sína um að ráða bót á því, sem ábótavant hefir reynst við skoðunina, og sömuleiðis getur hann þess þar, hvort skipuninni hafi verið hlýtt, og hvenær lögreglustjóra hefir verið send skýrsla um það. Það sem ritað er í bók þessa á slökkviliðsstjóri og sveitarhöfðingi sá, er með honum hefir verið, að rita nafn sitt undir. —
Bók þessa hefir slökkviliðsstjóri í vörslum sínum, en lögreglustjóri skal skoða hana einusinni á ári. —

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur